

denarna kazen ali kazen zapora do treh mesecev. Iz izpiska iz kazenske evidence za obdolženega na list. št. 47 v spisu izhaja, da še ni bil obsojen za storitev kaznivega dejanja. V skladu s prvim odstavkom 45. člena KZ-1 se storilcu kaznivega dejanja izreče kazen, ki je predpisana za storjeno kaznivo dejanje. Sodišče se je pri izbiri kazenske sankcije odločilo za izrek denarne kazni, saj meni, da bo le ta dosegla pričakovani učinek, da obdolženi kaznivih dejanj ne bo ponavljal in vzpostavila zavedanje obdolženega o nedopustnosti svojega ravnanja izvršitve kaznivih dejanj. Obdolženi je namreč po glavni obravnavi v obravnavani zadevi dne 25.1.2019 zoper oškodovanko ponovno izgovoril isto žaljivko „prasica“, pri tem pa tudi poudaril, enako kot v svojem zagovoru, da če bi imel hujšo besedo, bi jo uporabil, ob tem pa tudi ponovil, da mu ni žal in da ta beseda ne zajema vsega, kar ona je (prepis izjave obdolženega v oddaji Utrip na list. št. 91). Denarna kazen se izreka tako, da se v sodbi določeno število dnevnih zneskov, ki jih mora storilec plačati, pomnoži z višino dnevnega zneska, ki ga sodišče določi glede na premoženjske razmere storilca (prvi odstavek 47. člena KZ-1). Število dnevni zneskov ne sme biti manjše od 10 in ne večje od 360, sodišče ga določi z upoštevanjem splošnih pravil o odmeri kazni, razen okoliščin, ki se nanašajo na premoženjske razmere storilca. Višino dnevnega zneska sodišče določi glede na premoženjske razmere storilca (drugi odstavek 47. člena KZ-1). Sodišče ocenjuje, da je v obravnavanem primeru primeren izrek 30 dnevni zneskov denarne kazni. Pri tem je upoštevalo težo storjenega kaznivega dejanja (glede na v zakonu predpisano kazen), stopnjo obdolženčeve krivde in okoliščine, v katerih je bilo kaznivo dejanje storjeno. Kot obteževalno okoliščino je sodišče na podlagi drugega odstavka 49. člena KZ-1 upoštevalo obnašanje obdolženega po storjenem dejanju, ko kljub temu, da je priznal, da je sodnici med zasedanjem sodišča rekel „prasica“, uporabe te besede ni obžaloval. Kot olajševalno okoliščino je sodišče upoštevalo dosedanje nekaznovanost obdolženega, kakor tudi to, da je obdolženi kaznivo dejanje storil v starosti 75 let, v čustveno nabitem ozračju, ko se je kot družbeno aktiven državljan kot javnost udeležil razglasitve sodbe v sojenju Milku Noviču, katerega je kot zainteresirana javnost spremljal od samega začetka in glede katerega je bil prepričan, da Milko Novič ni kriv in v takih okoliščinah je obdolženega razburila odločitev sodnice, ki je obtožena Noviča spoznala za krivega in mu izrekla 25 let zapora ter nato ponovno odredila pripor Milku Noviču in je sojenje sodnice ocenjeval kot krivično. Višino dnevnega zneska je sodišče določilo glede na premoženjske razmere obdolženca, ki prejema pokojnino v povprečni višini 1.260,94 EUR neto mesečno (podatki FURS-a na list. št. 139) in je lastnik nepremičnega premoženja, pri tem pa tudi upoštevalo, da obdolženi nima preživitinskih obveznosti. Tako dnevni znesek znaša 42,03 EUR. Ob upoštevanju izrečenih 30 dnevni zneskov ter višine dnevnega zneska, je sodišče izreklo denarno kazen v višini 1.260,90 EUR. V skladu s petim odstavkom 47. člena KZ-1 je sodišče določilo rok za plačilo denarne kazni v roku treh mesecev od pravnomočnosti sodbe. Na podlagi prvega odstavka 87. člena KZ-1 je